

han sagde i Fredags, da vi sidst forhandlede Spørgsmaalet — og det kan jo meget vel tænkes, at der f. Eks. i en Kommune, hvor der findes en Stationsby med en Masse Haandværkere, naar vi eventuelt faa Forholdstalsvalgmaaden indført, kunde blive et Flertal af socialistiske Medlemmer i Sogneraadet — selv om man tænker sig det, og det kan man udmærket godt tænke sig — vi kunne jo lave mange Tankeeksperimenter — kan jeg alligevel ikke tænke mig, at et saadant socialistisk Flertal i et Sogneraad, som kunde sætte sin Villie igennem, for det første vilde finde, at det var klogt at forbyde Børnene at beskæftige sig med noget, de havde Gavn af, og dernæst, hvis de saa, at der inden for Landbrugets, Fiskeriets eller Skovbrugets Omraade var Steder, hvor der mulig kunde være Tvivl om, hvor vidt det kunde gaa at lade Børn arbejde, skulde være fristet til at forbyde det. Jeg tror netop, at rundt omkring ved vore Stationsbyer ville alle de Haandværkere, som sidde der, og som kunne tænkes at vælge et Flertal af Repræsentanter i Sogneraadet, som saa paa Sagerne fra socialdemokratisk Synspunkt, være i den Grad interesserede i at staa sig vel med Landbrugerne, at der snarere kunde være Frygt for, at man af Hensyn til Fordelen ved at staa sig vel med Landbruget saa bort fra Hensynet til Skolen og undlod at forbyde Børnenes Arbejde. Jeg tror, at der er Anledning til at frygte for, at de ville ræsonnere som saa: Netop paa Grund af det Forhold, hvori vi staa til Egnens Befolkning, ville vi, da vi sidde som Flertal, ikke gaa med til at forbyde det. Jeg tror, at denne Betragtning snarere kunde bestyrke det ærede Medlem i den Retning, at han sagde: der er ingen Fare for, at et saadant Sogneraad skulde lade sig diktere af [Kjøbenhavnske Socialdemokrater, hvad de skulde bestemme i den Retning ude omkring i Kommunalbestyrelserne. Paa en saadan Fare tror det ærede Medlem sikkert heller ikke lige saa lidt som jeg og lige saa lidt som nogen af Arbejderpartiets Repræsentanter her i Salen. Sogneraadene skulde nok vide at se paa, hvad der tjener Børnenes, og hvad der tjener deres egen Interesse, jeg nærer ingen Frygt i saa Henseende. Selv om det bliver Socialdemokrater, der komme til at sidde i Sogneraadene, tror jeg paa deres sunde Sans og Omdømme baade til at se, hvad der tjener deres egen Interesse, og hvad der tjener Landbrugets Interesse, som de i større eller mindre Grad ere henviste til at leve af. Dertil kommer saa endvidere

den Betragtning, som blev meget stærkt pointeret af den ærede Ordfører, at det at gøre en saadan Undtagelse i andet Stykke af § 1, som foreslaaet ved Underændringsforslaget under Nr. 6, kan give andre et vist Skin af Ret til at sige: de Herrer, der tale Landbrugets Sag, men ere villige til at gaa til en saadan Bestemmelse, maa aabenbart have en Følelse af, at der alligevel er et og andet inden for Landbruget, som ikke kan taale at komme frem i Dagslyset, at der er et og andet, som, hvis det bliver gjort til Genstand for Sogneraadenes Omtanke og Bedømmelse, vil føre til, at der bliver visse Virksomheder, hvor der nu benyttes Børn, der saa ikke ville faa Lov dertil. Jeg nærer ingen som helst Frygt i denne Henseende. Jeg er sikker paa, at saa godt som overalt, hvor der benyttes Børn til Arbejde i Landbrug, Skovbrug og Fiskeri, benyttes de paa en saadan Maade, at enten det saa er Socialdemokrater eller Gaardmænd eller Husmænd, der se paa det, ville de indrømme, at det er til Børnenes Gavn, og at de have godt deraf. Og Udviklingen gaar oven i Købet — det vil enhver indrømme — vistnok i Retning af at gøre det endnu bedre, saa at der ingen Grund er til at frygte for at overlade det til Kommunalbestyrelserne at skønne, hvorvidt det kan gaa at lade dem blive ved med det. Det skal nok vise sig, at Kommunalbestyrelserne se rigtig paa Sagen.

Det andet Spørgsmaal, som Forhandlingen har drejet sig om, nemlig § 7, skal jeg ikke komme videre ind paa. Jeg skal ærlig tilstaa, at jeg ved min Stilling over for § 7 har taget noget Hensyn til, hvad jeg har haft Lejlighed til at høre paa de Møder, som have været afholdte angaaende Kvinders Stilling i de i Lovforslaget omhandlede Forhold. Og jeg tænker ikke alene paa de Møder, som have været arrangerede fra den Side, som navnlig det ærede Medlem for Kjøbenhavns 10de Valgkreds (J. Jensen) nævnedes som staaende uden for den arbejdende Klasse, men ogsaa paa, hvad jeg har hørt paa Møder, der have været arrangerede af, og hvor der har været talt af Kvinder, der have været med i Arbejdet. Jeg har i hvert Fald faaet den Opfattelse af de fremkomne Udtalelser, at man satte særlig Pris paa at faa § 7, navnlig naar den blev saaledes affattet, at den Hjælp, som det maaske blev nødvendigt at yde Kvinderne, ikke for deres Mænd medførte Fattighjælps Virkninger. Deri er der noget berettiget; derfor har jeg kunnet gaa med til den Bestemmelse, der nu